

[Merete Bjørn Hanssen.]

behandling her i dag, hvorefter bevillingssystemet afløses af et tilladelsessystem efter objektive kriterier.

Lige så lidt som ministeren nærer vi frygt for at lade liberaliseringen på biografområdet omfatte aktieselskaber m. v. Vi deler ministerens håb om, at den fri næring vil danne den bedste ramme om den markeds-tilpasning, som jo uundgåeligt må følge i kølvandet på tingenes fremmarch.

Jeg synes, der er grund til at anerkende det nøgterne syn, som biograferhvervet selv anlægger på sin situation, og som fremgår af den analyse, som Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre har udarbejdet og tilstillet folketingets medlemmer. Her fremhæver man blandt et sæt af årsager til biograferhvervets økonomiske vanskeligheder naturligvis først og fremmest fjernsynet, hvis eksplosive udvikling i 1960erne jo også førte til den filmlov, som vi nu skal finde en afløser for. Man fremhæver den ændrede befolknings sammensætning, som betyder, at der bliver færre af de unge, som udgør grundstammen i biografpublikummet, ligesom befolkningens ændrede fritidsvaner bliver omtalt. Vi står altså igen her over for det fænomen, som det er væsentligt for os at have for øje i den kulturelle lovgivning, der i så stort omfang må hvile på offentlige støtteforanstaltninger, nemlig at vore støttebestrebelse må være så smidige, at en nødvendig strukturtilpasning ikke hindres og ikke unødvendigt sinkes. Jeg vil sige til den socialdemokratiske ordfører, at jeg synes, socialdemokratiet unødigt længe har hindret den strukturtilpasning, som den fri biografnæring vil kunne betyde. Den risiko, man løber i sådan en situation, er, at man derved kan komme til at ødelægge mere, end det både er nødvendigt og ønskeligt. Mit parti anser det i høj grad for ønskeligt, at biografer fortsat kan være et af mange fritidstilbud til befolkningen. Vi er også overbevist om, at i vor billedbevidste tid har biograferne opgaver at løse, at de ikke er blevet overflødiggjort af fjernsynet.

Vi har naturligvis altid ment, at en overgang fra bevilling til fri næring på biografområdet på en rimelig måde måtte sikre de nuværende bevillingshavere, og vi er tilfreds med principperne for overgangsbe-

stemmelserne. Detaljerne kan vi se nærmere på i udvalget.

Bevillingssystemets bortfald har dernæst den fordel, at det løser et af de problemer, der vil opstå for vor filmlovgivning, såfremt Danmark skulle blive medlem af fællesmarkedet. Jeg mener nok, det ville have været hensigtsmæssigt, om kulturministeren over for folketinget bare havde antydnet, at vi dog i dag har nogen eksakt viden om, hvilke problemer der på dette område vil møde os i tilfælde af medlemskab af fællesmarkedet. Det er tanken, at det foreliggende forslag skal træde i kraft den 1. januar 1972. Jeg mener naturligvis ikke, at vi i dag kan eller skal begynde at lovgive med henblik på fællesmarkedets bestemmelser, selv om de i givet fald kan få virkning hos os fra 1973 eller muligvis først efter udløbet af en overgangsperiode, det vil så sige i 1978. Men jeg tror, ministeren vil være enig med mig i, at det vil være nyttigt for folketingsudvalget at se nærmere på, hvad det er for punkter i vor filmlovgivning og i det foreliggende forslag, som i givet fald skal ændres, sådan at vi kan begynde at gøre os tanker om, hvordan vi eventuelt kan søge problemerne løst, når dette måtte blive aktuelt.

Sagen er den, at vi bygger vor støtte til filmkunsten i Danmark på et afgiftssystem, som strider mod fællesmarkedets ikke-diskriminatoriske princip. Når vi nu ophæver bevillingssystemet og dermed giver det betrængte biograferhverv en første lempelse ved, at bevillingsafgiften også bortfalder, fjerner vi én anstødssten i forhold til fællesmarkedet. Det vil herefter ikke forekomme, at danske filmproduktionselskaber får en produktionsbevilling, der er fritaget for bevillingsafgift. Herefter kan fællesmarkedets fjerde filmdirektiv praktiseres, sådan at borgere og selskaber fra medlemslande på lige fod kan etablere sig for at drive selvstændig filmproduktionsvirksomhed i medlemslandene.

Men tilbage er stadig ifølge forslaget som ryggraden i vor filmstøtteordning billetafgiften. Det skal først fremhæves, at med nedsettelsen fra 15 til 12½ pct. sker der en yderligere lettelse i biografernes økonomiske situation, og den vil vi gerne tilslutte os og anbefale. Billetafgiften er imidlertid diskriminatorisk i fællesmarkedets forstand, idet